

Budeme si zpívat

Pavel Novák

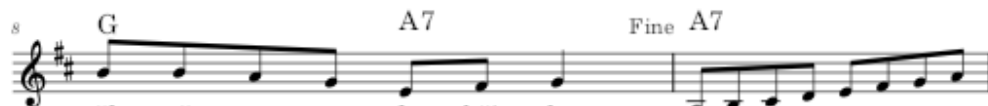
1. Kaž-dá správ-ná hol-ka, kaž-dý správ-ný kluk
 2. Když si ně-kdy za-zpí-vá-me pís-nič-ku,
 3. Když se ně-kdo mra-čí, když si ne-zpí-vá,

se-dí rov-ně, sto-jí rov-ně ja-ko buk.
 vzpo-meň-me si na tu pta-čí ho-nič-ku.
 všich-ni o něm řek-nou, že je pro-ti-va.

Ne-ní kapr pro-to dý-chá
 Kdo se ne-chce u-čit no-ty,
 Kdo se smě-je, dob-ře vo-lí,

pěk-ně no-sem do bři-cha.
 má ve ško-le tram-po-ty - - -
 s/ú-smě-vem jde všech-no líp.

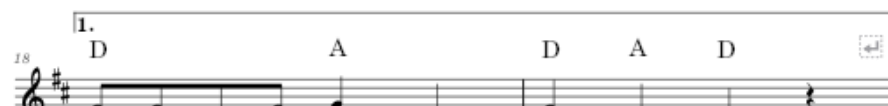
To my a-le zná-me, to my a-le zná-me,
 To my a-le zná-me, to my a-le zná-me,
 To my a-le zná-me, to my a-le zná-me,

tak si jed-nu pís-nič-ku všich-ni za-zpí-vá-me.
 tak si jed-nu pís-nič-ku všich-ni za-zpí-vá-me.
 tak si všich-ni na-ko-nec pěk-ně za-tles-ká-me.

Ov-čá-ci, čtve-rá-ci, vy jste na-ši vič-ku

i tu čo-čo-vič-ku vy-pás-li.

To je lež ja-ko-věž! Ne-by-la to vič-ka, a-ni čo-čo-vič-ka,

byl o-ves.

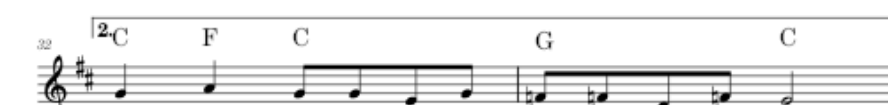
Hol-ka mo-dro-o-ká ne-se-dá-vej u po-to-ka,

hol-ka mo-dro-o-ká ne-se-dá-vej tam.

V/po-to-ce se vo-da to-čí, po-de-me-le tvo-je o-čí,

hol-ka mo-dro-o-ká ne-se-dá-vej tam.